

19. september 2017

## Gildehal

Steens gildemetertale handlede om, at der var 130.000 mennesker samlet til Danmarks største kulturbegivenhed. Jens Niensens sidste ord til Skarpretteren var "De skulle knappe Deres Bukser"

Begivenheden fandt sted den 8. november 1892, og var den sidste henrettelse i fredstid her i landet. Jens Nielsen blev kun 29 år, og havde ført en omtumlet tilværelse. Kun 10 år gammel blev han snuppet for tyverier, og blev anbragt på Flakkebjerg Opdragelsesanstalt. Der gjaldt kun en lov i opdragelsen, og det var spanskrøret. Dem der flygtede blev ført bagbundet tilbage, og fik en omgang prygl i de andre drenges påsyn. Synderen blev gennempryglet til han sank blødende sammen. Hvert år i november måned blev alle sjællandske drenge overført til den "jyske" filial Landerupgård. De blev vækket kl. 04.30 om sommeren og en time senere om vinteren. Herefter skulle der arbejdes alle ugens dage. Jens Nielsen blev konfirmeret i Alminde Kirke d. 8. april 1877.

Senere flygter Jens fra anstalten, men bliver igen fanget, og sendt tilbage til Landerupgård. Bliver så sendt til Canada på statens regning. Men ak og ve, her skulle han også arbejde. Derfor flygter han tilbage til Europa, hvor han bliver fængslet i flere lande, pga. forbrydelser og ildspåsættelse.

Han ender med, at blive fængslet i Horsens Statsfængsel. Her begår han tre mordforsøg, der resulterer i tre dødsdomme. To gange bliver han benådet af kongen, men tredje gang var "lykkens gang", for Jens ser det, som den eneste vej ud af fængslet.

"Hvor der er vilje, er der også en vej", brugte Steen om sommerens store spejderlejre i Sønderborg. Her var der ca. 37.000 spejdere, og de havde som overskrift for lejren valgt et slogan: "Vi sætter spor", ja og hvilke spor, da de havde forladt området, var der ryddet så godt op, som der i Roskilde flere måneder senere. Umiddelbart kan man ikke sammenligne Jens Niensens skæbne med dem der deltog i Roskilde og spejdernes, men alle sætter "spor" og nogle sætter aftryk. Sporene bliver som regel fjernet, hvorimod aftrykkende de bliver stående.

Steen sluttede med, at overrække en forsinket fødselsdagsgave til Mette Skräe.

Ib og Eva Larsen fik overrakt 40 års jubilæumsnåle.

Tove Andersen holdt 5. minutters Sct. Georg, som omhandlede EFTERÅR.

Jeg vågner tidligt, kan ikke sove mere. Tager regntøj og gummistøvler på, og går udenfor. Der er mørkt og meget stille, og det er kun gadelygterne der lyser. Der er nedfaldne blade, og efteråret er optakt til noget stort. Jeg lukker øjnene, og lader mig fyldes af freden. Glemmer alt om verden omkring mig, bar et par minutter. Tænk, at jeg har mulighed for at se bladene falde og høre fuglene flyve sydpå. Mange mennesker ser ikke denne gave. De vågner, skutter sig og spekulerer på, om de skal sove videre. De lukker øjnene for alt det smukke. Jeg forstår det ganske enkelt ikke.

Efter gildehallen var der tid til spisning, hvor vi fik serveret rejcocktail, koteletter i fad med tilbehør og til slut kaffe og småkager.

Helle var bordleder, og hun gav ordet til Kaj, som fremlagde regnskab for det overståede ekstremløb. Kaj fik også gildets godkendelse til at gennemføre løbet i 2018.

Tak for en hyggelig første gildehal i den nye sæson!

***Skriver/ Kurt Schmidt***